

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/19/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816200513
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7816200513.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému I. D., narodenému XX.XX.XXXX, bytom Č. B. XXX, XXX XX Č. B., o zaplatenie 271,90 € istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi 190,91 € istiny a ročný úrok z omeškania vo výške:

- 8,75 % zo sumy 28,64 € od 26.02.2013 do 31.12.2014,
- 8,75 % zo sumy 90,80 € od 26.03.2013 do 31.12.2014,
- 8,75 % zo sumy 89,44 € od 01.01.2015 do 19.05.2015,
- 8,75 % zo sumy 109,23 € od 26.04.2013 do zaplatenia,
- 8,50 % zo sumy 51,71 € od 26.05.2013 do zaplatenia,
- 8,75 % zo sumy 29,97 € od 20.05.2015 do zaplatenia na účet číslo: IBAN: SK37 1111 0000 0010 0480 4211, VS: 9001247231 a náhradu trov konania vo výške 6,60 € súdneho poplatku a 30,37 € trov právneho zastúpenia na účet číslo: IBAN: SK11 1111 0000 0010 0480 4000, VS: 9001247231, všetko v lehote do troch od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamieta.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 271,90 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 21,67 €, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 109,23 € od 26.04.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 51,71 € od 26.05.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 80,99 € od 26.03.2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 29,97 € od 20.05.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, ako postupca, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanému v žalovanej výške.

Poukázal na skutočnosť, že žalovaný dňa 07.12.2011 uzavrel s právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. - Zmluvu č. 5358314, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Na základe Zmluvy právny predchodca žalobcu - spoločnosť Slovak Telekom, a.s. - poskytol žalovanému telekomunikačné služby, špecifikované v Zmluve za podmienok stanovených v Zmluve a

vo Všeobecných podmienkach. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v Zmluve a v Cenníku. Právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade so svojimi platnými cenovými podmienkami a žalovanému vystavil vyúčtovacie faktúry, pričom žalobcovi postúpil pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 7301196942, znejúcej na sumu 28,64 € a splatnej dňa 25.02.2013, pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 7302311098, znejúcej na sumu 90,80 € a splatnej dňa 25.03.2013, pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 7303404902, znejúcej na sumu 109,23 € a splatnej dňa 25.04.2013, pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 7304526690, znejúcej na sumu 51,71 € a splatnej dňa 25.05.2013, a pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 7402419038, znejúcej na sumu 80,99 € a splatnej dňa 25.03.2014. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu spísania žaloby vykonal čiastočnú úhradu pohľadávok, keď dňa 31.12.2014 uhradil sumu vo výške 30,00 € a dňa 19.05.2015 sumu vo výške 59,47 €. Zostatok pohľadávky žalobcu vo výške 271,90 € nebol ku dňu spísania žaloby uhradený. Nezaplatením faktúr v lehote splatnosti riadne a včas sa žalovaný dostal vo vzťahu k žalobcovi v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka do omeškania, a preto si žalobca uplatnil úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov za každý deň omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti každej z uplatnených faktúr až do jej zaplatenia, pričom zohľadnil čiastočné platby, ku ktorým došlo zo strany žalovaného. Na základe uvedených platieb si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 28,64 € od 26.02.2013 do 31.12.2014, ktorý vyčíslil vo výške 4,63 €, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 90,80 € od 26.03.2013 do 31.12.2014, ktorý vyčíslil vo výške 14,06 €, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 89,44 € od 01.01.2015 do 19.05.2015, ktorý vyčíslil vo výške 2,98 €, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 109,23 € od 26.04.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 51,71 € od 26.05.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 80,99 € od 26.03.2014 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 29,97 € od 20.05.2015 do zaplatenia.

Žalovaný sa k podanej žalobe napriek výzve súdu a procesným poučeniam nevyjadril.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“), pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ustanovenia § 200ea ods. 1, 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku:

(1) Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

(2) Za drobné spory sa nepovažujú veci, ktoré sa týkajú

- a) osobného stavu alebo spôsobilosti na právne úkony,
- b) sociálneho zabezpečenia,
- c) konania o preskúmanie rozhodnutí vydaných v rozhodcovskom konaní,
- d) vypořádania bezpodielového spoluvlastníctva manželov,
- e) konania o dedičstve,
- f) konania o určenie, zmenu alebo zrušenie vyživovacej povinnosti,
- g) konkurzného konania a reštrukturalizačného konania,
- h) sporov z pracovných vzťahov a obdobných pracovnoprávných vzťahov,
- i) ochrany osobnosti.

(3) Ak je predmetom konania iba príslušenstvo pohľadávky, ktorého hodnota neprevyšuje sumu podľa odseku 1, konanie sa považuje za drobný spor.

Keďže sa v danom prípade jedná o pohľadávku vo výške 271,90 €, teda drobný spor, súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania.

Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil nasledovné:

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 a výňatkov z jej Prílohy vyplýva, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, ako postupca

postúpila na žalobcu ako postupníka pohľadávky voči žalovanému, identifikované variabilnými symbolmi 7304526690, 7302311098, 7301196942, 7303404902 a 7402419038, v celkovej výške 361,37 €.

Zo Zmluvy o pripojení zo dňa 07.12.2011 (ďalej len „Zmluva o pripojení“) a Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 07.12.2011 (ďalej len „Dodatok“) vyplýva, že Zmluva o pripojení bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. - a žalovaným, vrátane Dodatku, ktorého obsahom bol dohodnutý program služieb Relax 60+ (120) s priradeným telefónnym číslom za zľavnený mesačný paušálny poplatok vo výške 11,90 € s DPH, s dobou viazanosti 24 mesiacov a so zmluvnou pokutou 47,80 €.

Z faktúry č. 7301196942 zo dňa 08.02.2013, splatnej dňa 25.02.2013, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému sumu 28,64 € z titulu mesačných poplatkov za služby.

Z faktúry č. 7302311098 zo dňa 08.03.2013, splatnej dňa 25.03.2013, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému sumu 90,80 € z titulu mesačných poplatkov za služby.

Z faktúry č. 7303404902 zo dňa 08.04.2013, splatnej dňa 25.04.2013, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému sumu 109,23 € z titulu mesačných poplatkov za služby.

Z faktúry č. 7304526690 zo dňa 08.05.2013, splatnej dňa 25.05.2013, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému sumu 51,71 € z titulu mesačných poplatkov za služby.

Z faktúry č. 7402419038 zo dňa 08.03.2014, splatnej dňa 25.03.2014, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému sumu 80,99 € z titulu zmluvnej pokuty za porušenie zmluvných povinností.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne, v časti uhradenia poplatkov za služby, tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku, dôvodná, a preto v tejto časti žalobe vyhovel. V časti o zaplatenie zmluvnej pokuty žaloba nie je dôvodná, a preto súd žalobu žalobcu v tejto časti zamietol.

Nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za služby sa opiera o Zmluvu o pripojení, jej Dodatok, Všeobecné podmienky na poskytovanie verejnej telefónnej služby, účinné od 15.04.2010 (ďalej len „Všeobecné podmienky“), Tarifu ST, a.s. na poskytovanie verejnej telefónnej služby prostredníctvom pevnej siete (ďalej len „Tarifa ST“), faktúry za poskytnuté služby a o ustanovenia zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických telekomunikáciách v znení neskorších predpisov, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o pripojení a jej Dodatku (ďalej len „zákon o elektronických telekomunikáciách“).

Podľa ustanovenia § 42 ods. 4 písm. a) a b) zákona o elektronických telekomunikáciách, účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami,
- b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 zákona o elektronických telekomunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 5 písm. b) zákona o elektronických telekomunikáciách, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená Zmluva o pripojení, na základe ktorej (v znení jej Dodatku) právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanému dohodnutý program služieb, avšak ten cenu za poskytnuté služby v lehote splatnosti nezaplatil. Súd preto z titulu nedoplatku na vyfakturovaných poskytnutých službách priznal žalobcovi plnenie vo výške 190,91 € a žalovaného zaviazal úhradou dlžnej sumy, predstavujúcej cenu za poskytnuté telekomunikačné služby.

Výrok o úrokoch z omeškania sa opiera o ustanovenie § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení, t.j. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o pripojení a jej Dodatku (ďalej len „Občiansky zákonník“), v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Žalovaný ceny vyfakturované za poskytnuté telekomunikačné služby, na zaplatenie ktorých má žalobca podľa záverov súdu nárok, žalobcovi (respektíve jeho právnomu predchodcovi) v určenej lehote splatnosti neuhradil. Úroky z omeškania boli preto priznané odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti každej z faktúr, na zaplatenie ktorých mal žalobca (jeho právny predchodca) podľa záverov súdu nárok, pričom súd zároveň zohľadnil úhrady zo strany žalovaného, ku ktorým došlo po lehote splatnosti predmetných faktúr, a to dňa 31.12.2014 vo výške 30,00 € a dňa 19.05.2015 vo výške 59,47 €, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd dospel k záveru, že v prevyšujúcej časti uplatneného nároku na zaplatenie zmluvných pokút spolu v úhrnnej výške 80,99 € s príslušenstvom (s 8,25 % ročným úrokom z omeškania od 26.03.2014 do zaplatenia) žaloba nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka:

(1) Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

(2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

(3) Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

Podľa ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/174/2011-21 zo dňa 30.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/26/2012 zo dňa 23.05.2012 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Obdobne aj vo veci Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/162/2011-28 zo dňa 06.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/32/2012-46 zo dňa 15.03.2012.

Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 smernice sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora č. C-76/10 vo veci POHOTOVOSTĚ / Korčkovská), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom ide o absolútnu neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie a práva Európskej únie na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, a preto nemôže ísť len o čiastočnú neplatnosť zmluvnej pokuty. Súdom ako orgán členského štátu Európskej únie je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex officio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a Občianskeho zákonníka). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka; „z neplatného právneho úkonu“). Navyše zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty.

Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejím a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

Zmluvné podmienky, zaväzujúce žalovaného na zaplatenie zmluvných pokút spolu v uplatnenej výške 80,99 €, sú pre rozpor s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka neplatné, pretože spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Zmluvné podmienky ohľadom žalobcom uplatnených zmluvných pokút neboli individuálne dojednané, čo vyplýva aj z rozhodovacej činnosti súdu, ktorý rieši stovky sporov, kde vystupuje žalobca alebo jeho právny predchodca a uplatňuje si právo na zaplatenie zmluvnej pokuty. Zmluvy o pripojení sa líšia svojím obsahom len v údajoch o spotrebiteľovi, programe služieb, aktivovaných službách, výške zľavnených mesačných paušálnych poplatkov, dobe viazanosti a zmluvnej pokute. Tieto zmluvy sú formulárovými zmluvami, do ktorých sa údaje dopisujú. Žalobca v konaní nepreukázal, že by boli zmluvné podmienky individuálne dojednané.

Žalovaný ako spotrebiteľ sa Dodatkom k Zmluve o pripojení zo dňa 07.12.2011 zaviazal zaplatiť niekoľko zmluvných pokút v úhrnnej výške 80,99 €, a to za akékoľvek porušenie povinností zo strany žalovaného, pričom nebola dohodnutá zmluvná pokuta pre právneho predchodcu žalobcu v prípade, že by on porušil ustanovenia zmluvy. Táto okolnosť spôsobuje nerovnováhu v zmluvných vzťahoch a jej neprijateľnosť, čo spôsobuje jej neplatnosť.

Dohodnuté zmluvné podmienky navyše zaväzujú žalovaného zaplatiť zmluvné pokuty počas celej doby viazanosti, aj v tom prípade, ak by žalovaný porušil niektorú zo zmlúv hoci v posledný deň viazanosti. Zmluvné pokuty teda neboli odstupňované, ale mali sa uplatniť v plnej výške pri hocikakom porušení povinností a v hociktorom čase od uzavretia zmlúv do uplynutia doby viazanosti. Takéto dojednania sú v rozpore s ustanoveniami § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Žalobca teda nemal právo na zaplatenie zmluvných pokút, ktoré si uplatňoval spolu vo výške 80,99 €, keďže si ich uplatňoval na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Súd nepopiera význam zmluvnej pokuty, avšak v konkrétnom prípade sa jednalo o formulárovú zmluvu, kde zmluvné pokuty boli zapracované v texte zmluvy a žalovaný nemohol ovplyvniť zmluvný vzťah v prípade, že sa rozhodol zmluvu uzavrieť. Zmluvné podmienky, a to zmluvné pokuty, neboli individuálne dojednané. Vzhľadom na to, že zmluvné pokuty postihovali žalovaného vždy pri porušení zmluvnej povinnosti bez ohľadu na časové hľadisko, takéto zmluvné podmienky boli neprijateľné, a preto nemohla byť poskytnutá ochrana žalobcovi v podobe priznania zmluvných pokút.

Zmluvná pokuta, ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady škody, je aj sankciou. Spôsob jej dojednania a jej výška však musí plne rešpektovať zásadu rovnosti právneho vzťahu ako aj princíp proporcionality. Právny predchodca žalobcu ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú dodávateľ žiada od spotrebiteľov zaplatiť vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Teda reálne môže nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov, zostáva mu už iba jeden poplatok a pre jeho nezaplatenie uplatní žalobca (respektíve jeho právny predchodca) rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade omeškania sa spotrebiteľa už hneď na úvod dvojročného zmluvného vzťahu. Podmienky, za akých dodávateľ dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, poškodzujú spotrebiteľa. V štandardných formulárových zmluvách totiž dodávateľ pre spotrebiteľa v neprehľadnej, zložito formulovanej a miniatúrnymi písmenami písanej forme zapracuje také zmluvné dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých dodávateľ predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa.

Okrem toho súd dojednanie o zmluvných pokutách považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj preto, že dodávateľ na základe takto formulovaného dojednania zmluvných pokút (ak účastník poruší akúkoľvek z povinností podľa tejto Zmluvy), môže od spotrebiteľa požadovať zmluvné pokuty v dohodnutej výške za každé porušenie zmluvnej povinnosti, teda môže od spotrebiteľa žiadať niekoľkonásobok dohodnutých zmluvných pokút. Je nepochybné, že takéto zmluvné dojednanie vnáša do tohto právneho vzťahu neprimeranú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tohto právneho vzťahu, a to na úkor spotrebiteľa. Zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sú objektívne spôsobilé poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa zmluvných strán.

Súd pri zohľadnení všetkých týchto skutočností dospel k záveru, že dohoda právneho predchodcu žalobcu a žalovaného o zmluvných pokutách v Zmluve o pripojení je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto je podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a aj podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatná.

Súd ďalej konštatuje, že žalobca v konaní predložil faktúru zo dňa 08.03.2014, kde jeho právny predchodca fakturoval žalovanému zmluvné pokuty v úhrnnej výške 80,99 €. V konaní však žiadnym listinným dôkazom nepreukázal, že by žalovaný porušil zmluvné podmienky, a teda, že by nezotrval v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, prípadne porušil svoje iné, zmluvnými pokutami sankcionované, povinnosti. Žalobca totiž o tom nepredložil žiadny listinný dôkaz. Aj z uvedených dôvodov bolo potrebné žalobu v časti o zaplatenie zmluvných pokút v úhrnnej výške 80,99 € zamietnuť, nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, že by mu vôbec vznikol nárok na zmluvnú pokutu.

Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol žalobu v časti o zaplatenie zmluvných pokút v úhrnnej výške 80,99 € s príslušenstvom, t.j. v časti prevyšujúcej plnenie priznané žalobcovi z titulu nedoplatku na vyfakturovaných poskytnutých službách, z dôvodu, že sa jednalo o neprijateľné zmluvné podmienky uplatňované v rozpore s ustanovením § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Na strane žalobcu vznikli trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 € a z trov právneho zastúpenia, ktoré si žalobca uplatnil vo výške 113,88 € za tri úkony právnej služby. Pri vyčísľovaní trov konania, na náhradu ktorých má žalobca právo, však súd vychádzal z nároku na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 75,91 €, ktorá v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení pozostáva z tarifnej odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd) po 23,24 €, z dvoch režijných paušálov po 8,39 € a z DPH vo výške 20 %, a teda žalobcovi nepriznal náhradu trov za úkon označený ako podanie protistrane - pokus o zmier, keďže takýto úkon vyhláška neupravuje. Žalobca bol úspešný na 70 % v pomere k celku a žalovaný bol úspešný na 30 % v pomere k celku. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, má žalobca právo na 40 %-nú náhradu trov konania, čomu zodpovedá suma 6,60 € kráteného zaplateného súdneho poplatku a suma 30,37 € zodpovedajúca kráteným trovám právneho zastúpenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.